

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10EK/1170/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118314822
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Košík
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118314822.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: RECLAIM, a. s., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 46 076 670, zast.: Mgr. Jana Blahová, advokát so sídlom Šintavská 6, 851 05 Bratislava, proti povinnému: C. U., W.. XX. XX. XXXX, M. T. T. XXX/X, XXX XX V., o vymoženie 70.000 Eur, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 31. 07. 2018 domáhal od povinného vymoženiu 70.000 Eur a trov exekúcie vo výške 600,89 Eur, na základe exekučných titulov, ktorými sú Rozsudok Okresného súdu Košice II, č. k. 22C/119/2010-294 zo dňa 21.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2014 a vykonateľnosť dňa 16. 12.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/229/2014 -322 zo dňa 25.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2014 a stal sa vykonateľným dňa 30.12.2014.

2. Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložili súdu Rozhodcovský rozsudok č. k. II/2010-3087 zo dňa 08. 02. 2011, vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komora pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávných alebo občianskoprávných vzťahov (ďalej len „rozhodcovský súd“), rozhodca JUDr. Ľubica Ličková, Rozhodcovské uznesenie rozhodcovského súdu č. k. II/2010-3087 zo dňa 28. 02. 2011, Uznesenie Okresného súdu Košice II č. k. 49Er/1421/2011-25 zo dňa 13.03.2015 a výpis z listu vlastníctva č. 420.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

5. Podľa § 53 ods. 4 veta prvá Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

7. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

8. Okresný súd Banská Bystrica v zmysle § 53 ods. 1 Exekučného poriadku preskúmal návrh oprávneného na vykonanie exekúcie spolu s jeho prílohami. Rozsudkom Okresného súdu Košice II, č. k. 22C/119/2010-294 zo dňa 21. 01. 2014 súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 14. 09. 2009, uzavretá dňa 07. 10. 2009 medzi Š. U., W.. XX. XX. XXXX ako predávajúcim na jednej strane a žalovaným C. U., W.. XX. XX. XXXX ako kupujúcim na strane druhej, ktorou predávajúci previedol na kupujúceho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. 420 a LV č. 977, obidve katastrálne územie Mokrance a zriadil vecné bremeno doživotného práva užívania nehnuteľností, zapísaných na LV č. 420 a LV č. 977, obidve katastrálne územie Mokrance v prospech Š. U., W.. XX. XX. XXXX E. R. M., W.. XX. XX. XXXX je voči žalobcovi (RECLAIM, a. s.) právne neúčinná. Žalovaného C.E. U.E. zaviazal na úhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 199 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 835,68 Eur k rukám: Mgr. Daniela Hrbáčová, advokát.

9. Rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/229/2014 -322 zo dňa 25. 11. 2014, odvolací súd napadnutý Rozsudok Okresného súdu Košice II, č. k. 22C/119/2010-294 zo dňa 21. 01. 2014 potvrdil a uložil žalovanému C.I. U.U. zaplatiť žalobcovi (RECLAIM, a. s.) trovy odvolacieho konania vo výške 83,88 Eur k rukám Mgr. Martina Babčanika, advokát.

10. Rozhodcovským rozsudkom č. k. II/2010-3087 zo dňa 08. 02. 2011, ktorý oprávnený priložil ako prílohu návrhu na vykonanie exekúcie bez splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 6, § 48 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, stály rozhodcovský súd rozhodol, že žalovaní X. Š.M. U., W.. XX.XX.XXXX (L. XX. XX. XXXX), M. T.: V. XX, XXX XX V. a 2. R. M., W.. XX. XX. XXXX, M. T.: J. XXX/XX, XXX XX V., sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 70.000 Eur spolu s úrokom vo výške 6,0 % ročne zo sumy 70.000 Eur odo dňa 04. 11. 2008 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 233,33 Eur a nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 1375,63 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 2166,60 Eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

11. Rozhodcovským uznesením č. k. II/2010-3087 zo dňa 28. 02. 2011, rozhodcovský súd opravil označenie žalovaného v 1. rade, ktoré správne znie: žalovaný v 1. rade Š. U., W.. XX. XX. XXXX, M. T.: V.Á. XX, XXX XX V..

12. V súvislosti s predloženými prílohami oprávnený v časti návrhu E) Vymáhaný nárok uviedol: „Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave v spojení s Opravným uznesením sp. zn.: II/2010-3087 bol žalovaný Š. U., W..: X.X.XXXX zaviazaný zaplatiť oprávnenému spoločnosti RECLAIM, a. s. sumu vo výške 70.000 s príslušenstvom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2011 a vykonateľnosť 6.3.2011. Voči žalovanému Š. U. oprávnený navrhol vykonať exekúciu - EX 606/2011 u súdneho exekútora Mgr. Marcela Zimmerová Michalovce. Exekučné konanie nie je skončené. Žalovaný Š. U. v úmysle zmariť uspokojenie pohľadávky oprávneného previedol svoj nehnuteľný majetok a to konkrétne nehnuteľnosti zapísané na LV 420 a LV 977 obidve k. ú. Mokrance, pričom oprávnený úspešne odporoval predmetného právnemu úkonu a v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II., sp. zn. 22C/119/2010, konajúci súd vyslovil neúčinnosť tohoto právneho úkonu voči oprávnenému (viď exekučný titul v tomto exekučnom konaní). V zmysle jednotnej judikatúry NSSR sa môže veriteľ (oprávnený) domáhať plnenia priamo voči osobe, ktorá nadobudla od dlžníka Štefan Valko majetkové práva, pričom samotná exekúcia nie je viazaná na uspokojenie pohľadávky iba z majetkových hodnôt, ktoré z dlžníkovho majetku odporovateľným právnym úkonom ušli, ale k uspokojeniu môže dôjsť aj z iných majetkových hodnôt tejto osoby. Svoj názor opierame o rozhodnutie NS SR Rozsudok sp.zn.: 3MCdo 5/2008 zo dňa 30.06.2008. V nadväznosti

na uvedené si v tomto exekučnom konaní uplatňujeme istinu žalovanú a vymáhanú od dlžníka Štefana Valka vo výške 70.000 €“.

13. Na podklade predložených rozhodnutí dospel súd k nasledujúcim zisteniam. Oprávnený sa v exekučnom konaní domáhal od povinného C. U. vymoženia istiny vo výške 70.000 Eur, ktorá bola oprávnenému priznaná Rozhodcovským rozsudkom č. k. II/2010-3087 zo dňa 08. 02. 2011, ktorý súd túto povinnosť uložil žalovanému Š. U. ako zmenkovému ručiteľovi. Žalovaný Š. U. v úmysle zmať uspokojenie pohľadávky oprávneného previedol svoj nehnuteľný majetok, a to konkrétne nehnuteľnosti zapísané na LV 420 a LV 977 obidve k. ú. Mokrance na C. U. (povinný), pričom oprávnený úspešne odporoval predmetnému právnomu úkonu a v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II., sp. zn. 22C/119/2010 konajúci súd vyslovil neúčinnosť tohto právneho úkonu voči oprávnenému. Na podklade uvedeného rozhodnutia Okresného súdu Košice II., sp. zn. 22C/119/2010 zo dňa 21.01.2014 o neúčinnosti právneho úkonu ako exekučného titulu si potom oprávnený uplatnil istinu žalovanú a vymáhanú od dlžníka Š. U. vo výške 70.000 EUR, priznanú mu Rozhodcovským rozsudkom č. k. II/2010-3087 zo dňa 08.02.2011. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že právnym titulom vzniku pohľadávky oprávneného bol nesplatený dlh vzniknutý na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 200205080RU uzatvorenej medzi OTP Bankou Slovensko a spoločnosťou Solvat spol. s r. o. na sumu 2.500.000, -SK, pričom Š. U. a R. M. boli ručiteľmi na bianko zmenke uzatvorenej na základe zabezpečenia pohľadávky k úveru č. 200205080RU. Oprávnený svoj postoj oprel o judikatúru NSSR s poukazom na rozhodnutie NS SR Rozsudok sp.zn.: 3MCdo 5/2008 zo dňa 30.06.2008, v zmysle ktorej sa môže: „veriteľ (oprávnený) domáhať plnenia priamo voči osobe, ktorá nadobudla od dlžníka Štefan Valko majetkové práva, pričom samotná exekúcia nie je viazaná na uspokojenie pohľadávky iba z majetkových hodnôt, ktoré z dlžníkovho majetku odporovateľným právnym úkonom ušli, ale k uspokojeniu môže dôjsť aj z iných majetkových hodnôt tejto osoby.

14. Sporným v návrhu na vykonanie exekúcie za takto zisteného skutkového stavu je vzťah exekučného titulu na podklade ktorého si oprávnený uplatňuje nárok k nároku vymáhanom v tomto exekučnom konaní, ako aj právne posúdenie skutočnosti, či v dôsledku vyhlásenej neúčinnosti právneho úkonu možno viesť exekúciu priamo voči osobe, ktorá nadobudla úspešne odporovaným úkonom majetok dlžníka, teda voči povinnému uvedenému v návrhu na vykonanie exekúcie. Súd k týmto otázkam podáva nasledovný výklad.

15. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Oprávnený sa v návrhu na vykonanie exekúcie domáhal vymoženia istiny vo výške 70.000 Eur, na podklade exekučných titulov, ktorými sú Rozsudok Okresného súdu Košice II, č. k. 22C/119/2010-294 zo dňa 21. 01. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 12. 2014 a vykonateľnosť dňa 16. 12. 2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/229/2014 -322 zo dňa 25.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2014 a vykonateľnosť dňa 30.12.2014, ktoré povinnému v tomto exekučnom konaní povinnosť uhradiť oprávnenému istinu vo výške 70.000 Eur neukladajú. Oprávnený sa na podklade uvedených rozhodnutí môže domáhať len toho, čo mu tieto exekučné tituly priznávajú, a teda len vymoženia trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 199 Eur, trov právneho zastúpenia vo výške 835,68 Eur a trov odvolacieho konania vo výške 83,88 Eur. V prípade, že sa oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie domáha vymoženia takej pohľadávky, ktorú mu exekučný titul nepriznáva, pričom ide o pohľadávku, ktorá je oprávnenému priznaná iným exekučným titulom (Rozhodcovský rozsudok č. k. II/2010-3087 zo dňa 08. 02. 2011) a voči inej osobe ako je povinný uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie, súd nemá inú možnosť ako návrh na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietnuť.

16. K právnemu posúdeniu skutočnosti, či v dôsledku vyhlásenej neúčinnosti právneho úkonu možno viesť exekúciu priamo voči osobe, ktorá nadobudla úspešne odporovaným úkonom majetok dlžníka, teda voči povinnému uvedenému v návrhu na vykonanie exekúcie súd uvádza, že úspešnosť uplatneného subjektívneho odporového práva spočíva v právoplatnom rozsudku, podľa ktorého je odporovaný právny úkon voči veriteľovi relatívne neúčinný, a to ex tunc. Relatívna neúčinnosť spôsobuje suspendáciu právnych účinkov tohto úkonu vo vzťahu medzi veriteľom a kvalifikovanou treťou osobou (adresátom odporu). Úspešne uplatnený odpor pritom bezprostredne postihuje predmet plnenia sporného úkonu a účelovo ho viaže na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Jeho účinky sú teda primárne vecné a bez ohľadu na osobu adresáta odporu sa vzťahujú na majetok, ktorého scudzenie dlžníkom malo na

veriteľa ukracujúci efekt. Na základe úspešného odporu je prípustná exekúcia na majetok žalovaného v odporovom konaní, a to na tú jeho časť, ktorá predstavuje prospech z úspešne odporovaného právneho úkonu. Táto časť majetku adresáta odporu zodpovedá časti majetku pôvodného dlžníka z právneho vzťahu s veriteľom (oprávneným), ktorý z majetku dlžníka ušiel v dôsledku odporovaného právneho úkonu. Nič to však nemení na skutočnosti, že exekučný titul na plnenie smeruje proti insolventnému dlžníkovi a jedine voči tejto osobe sa môže veriteľ, ako oprávnený, návrhom na vykonanie exekúcie domáhať uspokojenia svojej pohľadávky. Právoplatný rozsudok v odporovom konaní sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2), ktorý sa v dôsledku procesného úspechu žalobcu nemôže dostať do procesnej pozície povinného v exekúcii. Voči tejto osobe sa právne účinky úspešného odporu prejavia v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi je povinná strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu, ktorého bola popri dlžníkovi účastníkom. Keďže tejto osobe svedčí na základe platného, avšak voči veriteľovi neúčinného úkonu vlastnícke právo k exekúciou postihovanému majetku, stáva sa v relevantnej časti exekučného konania jeho účastníkom a prináležia jej príslušné procesné práva, vyplývajúce z Exekučného poriadku. Tento výklad plne korešponduje s princípom vecných účinkov odporu, požiadavkou na nezameniteľnosť osoby povinného z exekučného titulu na plnenie a s podstatou odporovaných právnych úkonov, ktorou je ich neúčinnosť voči veriteľovi. Veriteľ teda môže viesť proti povinnému dlžníkovi exekúciu za rovnakých podmienok, ako keby k spornému prevodu nedošlo, iba s tým rozdielom, že exekúciou postihnutý majetok patrí osobe, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech a ktorá je povinná takto vedenú exekúciu strpieť. Nestáva sa však z procesného hľadiska v tejto exekúcii povinným (Štefček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 3208 s.).

17. Rovnaký záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Mcd0/15/2010 zo dňa 13. 10. 2011, kde súd uviedol, že: „Výrok rozhodnutia, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel a určil, že voči žalujúcemu veriteľovi je dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, neúčinný, zakladá iba právo, aby sa oprávnený (veriteľ) uspokojil aj z majetku toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech a osoba, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu prospech, je povinná trpieť exekúciu na jej majetok do výšky exekučného titulu, ktorá je však limitovaná výškou získaného prospechu, resp. majetku. Rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania; určuje len neúčinnosť právneho úkonu s tými dôsledkami, že veriteľ (oprávnený) môže požadovať uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo daným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho (povinného) majetku (viď § 42b ods. 4, časť vety pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka). Z uvedeného zákonného ustanovenia možno jednoznačne vyvodiť, že neúčinnosť právneho úkonu smeruje vo vzťahu k majetku a nie voči osobe. Preto pasívne legitimovaným v exekučnom konaní je povinný a nie osoba, ktorá na základe právneho úkonu, ktorý bol rozhodnutím súdu v zmysle § 42b Občianskeho zákonníka vyhlásený za neúčinný, nadobudla od dlžníka exekúciou postihnutý majetok. Rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného.“

18. Tento výklad zodpovedá aj jazykovému zneniu ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V prípade naplnenia prvej hypotézy ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho úkonu dlžníka, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, tento právny úkon považuje voči nemu právne neúčinný a teda následok je (dispozícia právnej normy) možnosť veriteľa požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Uvedené bez pochybností vyplýva priamo z ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje formuláciu, cit.: „...veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku...“. Uvedené ustanovenie pri naplnení prvej hypotézy umožňuje veriteľovi uspokojiť svoju pohľadávkú z toho, čo ušlo z dlžníkovho majetku a nie voči tomu, kto tento ušlý majetok dlžníka nadobudol (smeruje voči majetku). Pokiaľ potom oprávnený úspešne odporoval právnemu úkonu, ktorým jeho dlžník (Štefan Valko) previedol na povinného vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. 420 a LV č. 977, obidve katastrálne územie Mokrance a zriadil vecné bremeno doživotného práva užívania nehnuteľností, zapísaných na LV č. 420 a LV č. 977, v exekúcii vedenej proti dlžníkovi, ktorým je Š. U., môže súdny exekútor postihnúť aj majetok povinného, ktorý ušiel zo sféry dispozície tohto dlžníka úkonom, ktorý oprávnený úspešne odporoval. Výrok rozhodnutia o odporovacej žalobe predloženého oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie však nespôsobil zmenu v osobe dlžníka a nemá za následok prechod (ani prevod) povinnosti z dlžníka oprávneného (Š. U.) na osobu povinného.

19. Súd tak v zmysle uvedeného výkladu uzavrel, že rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania a neúčinnosť právneho úkonu smeruje vo vzťahu k majetku a nie voči osobe, a preto rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného z exekučného titulu. Oprávneným predložené súdne rozhodnutia nepreukazujú zmenu v osobe povinného a povinný nie je osobou zaviazanou plniť oprávnenému pohľadávku priznanú mu exekučnom titulom, ktorým je Rozhodcovský rozsudok č. k. II/2010-3087 zo dňa 08. 02. 2011.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený sa v návrhu na vykonanie exekúcie domáhal vymoženia pohľadávky, ktorú mu exekučný titul: Rozsudok Okresného súdu Košice II, č. k. 22C/119/2010-294 zo dňa 21.01.2014, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/229/2014 -322 zo dňa 25.11.2014 nepriznáva, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu oprávneného s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku a preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený.

25. Keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, z dôvodu ktorého oprávnenému náhradu trov exekučného konania nie je od koho priznať, oprávnený nemá nárok na náhradu trov exekučného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.